

Formandsberetning, generalforsamling d. 18. april 2018.

Kære Forældrereds og kære Skolekreds

Da Præstø Privatskole i august 2017 åbnede dørene og bød velkommen til et nyt skoleår - kunne vi sætte en streg i sandet – det markerede vores første skoledag som fuldt udbygget skole med 10 klassetrin.

Jeg oplever, at det er gået utroligt stærkt siden etableringen i 2014, hvor vi ved opstarten overvejede at lægge ud med samtlige klassetrin. Jeg føler mig overbevist om, at vi tog den rette beslutning ved ikke at gøre det. Det, at vi i ro og mag har kunnet opbygge et lærerkollegie, udvide med de nødvendige faciliteter og ikke mindst haft mulighed for at skabe skolens første afgangsklasse med 3 fulde skoleår i bagagen, har givet et sammenhold og kontinuitet i planlægningen som både vores første afgangsklasse og de kommende har fortjent, og som jeg mener er med at sikre, at vi kan leve op til vores målsætninger. Havde vi i hastværk forsøgt etablere alle spor fra dag 1 der jo som udgangspunkt var attraktivt med hensyn til bedre økonomi i startfasen – ville risikoen have været, vi havde haft et forløb med klasser sammensæt af nød og i en stemning af protest mod skolelukningen og med stor risiko for et utilfredsstillende resultat i de ældre klasser.

Det undgik vi - og kan nu se frem til et spændende forår i 2018.

I 2017 har bestyrelsen afholdt 6 ordinære bestyrelsesmøder, hvor en af hovedopgaverne som tidligere har været den løbende planlægning og tilretning af budgettet. Årets resultat viser på ny sorte tal på bundlinjen trods øgede udgifter i forbindelse med etablering af sidste del af overbygningen.

I løbet af året har vi fået ny og meget kompetent pedel - Lars. Vores lærerkollegie er udvidet med 2 fastansatte lærere - Fritze som er klasselærer i 3. klasse og Lea som står i spisen for 1. klasse. Samtidig har vi kunnet byde velkommen til Patrick, der er ansat i barselsvikariat. Alle er hurtigt faldet ind i det daglige sammenhold og faste rutiner på skolen.

Som led i vores bestræbelser for vores elever så ofte som muligt møder engelsk i hverdagen, har vi fra efteråret haft vores spanske volontør Amanda tilknyttet. Amanda har både deltaget i klasseværelset på alle klassetrin og i SFO´en. Det har været en kæmpe succes og vores skoleleder arbejder på, at ordningen bliver en fast tradition.

Og så var det året, hvor vi gennemførte vores første større ombygning med oprettelse af det ny fysik- og kemilokale, så vi nu også kan leve op til vores forpligtelser i den forbindelse. Vi er dog stadig afhængig af hjælp ude fra til undervisning i madkundskab, hvor Præstø Skole velvilligt stiller lokale til rådighed. Det er vi glade for.

I løbet af 2017 har 7 elever forladt os, og vi har haft ligeså mange indmeldelser – udover dem der startede i o-klasse. Med udgangen af året havde vi i alt 201 elev – det vil sige, vi er

godt og vel fuldt besat – og lever op til vores målsætning om en klassekoefficient på ca. 20 elever i gennemsnit. Der er fortsat generelle ventelister, bortset fra vi mangler drenge i 1. klasse så vi her får en mere ligelig kønsfordeling. Vores skoleleder udvider i muligt omfang, så vi også her lever op til målsætningen.

I september afholdte vi vores traditionelle strategidag med skolens ansatte, hvor årets hovedemne var ”disciplin” eller rettere sagt ”disciplin i ordets bedste forstand” – som det står i vores værdigrundlag. Bestyrelsen sætter stor pris på den årlige sammenkomst, hvor vi løbende - udover at drøfte specifikke emner - får mulighed for at møde medarbejde uden for skolens sædvanlige rammer. Det er befordrende for samarbejdet mellem bestyrelse, skoleleder og ikke mindst vores lærere og pædagoger som jo er dem, der får det hele til at fungere i hverdagen.

En anden del af skolens faste traditioner var årets lejrskoler, hvor vi havde, 2. klasse med 1 overnatning i Bakkebølleskoven; 4 klasse på hyttetur og cykeltur til Avnø, 6. klasse kom til Bornholm. Og så havde vi for første gang har vores ældste klasser på udenlandsrejser. 8. klasse var i oktober i Flensborg; målet er fremover at vi får en tysk venskabskole med genbesøg i Præstø. Og så var 9. klasse i London – og det er en tur, der er snakket med om, som jeg ved årets 8. klasse har store forventninger til - når det i 2018 bliver deres tur. Det er aktiviteter som bestyrelsen fortsat vil prioritere højt og som løbende skal udvikles.

I efteråret stod Birger og Tanja fra H C Andersens Verden på ny for en fantastisk teaterproduktion. Teatret er noget særligt – det at stå på en scene foran et publikum er i sig selv en stor oplevelse, både for de medvirkende og for os i salen. Og så kan det for den enkelte elev betyde, at man opdager sider af sig selv som man ikke anede man havde; og at man kan ting man ikke troede man var stand i tid. Pludselig blomstrer elever - der tidligere har været meget stille i det daglige. Det giver både selvtillid – er med til at udvikle selvstændighed og mod hos den enkelte, som kan have stor faglig betydning i skoleforløbet fremover. Og så giver det sammen med vores morgensang vores børn en kulturel ballast for resten af livet. Netop den professionelle tilgang anser jeg for afgørende.

Af andre aktiviteter vil jeg fremhæve vores venneforening, der løbende støtter skolen i stort som småt og som bl.a. stod for planlægningen af skolens deltagelse i årets Fransk Forår. Det er med til at sætte skolen på landkortet – ikke kun lokalt men også udover kommunegrænsen. I 2017 støttede venneforeningen med i alt kr. 56.000 – det er virkelig noget der er med til at gøre en forskel. Tak for den store indsats.

Skolen oplever fortsat stor opbakning – og sekretariatet kontaktes ofte af forældre, der ringer forgæves i håb at få plads, fordi man drømmer om at flytte til byen. Rygtet på gaden i Præstø melder om en indskoling, hvor ungerne elsker at komme fra 1. skoledag; om en SFO med elever der ikke vil hjem – og så lærer man for øvrigt noget – der bliver stillet krav.

Og netop hvad det faglige angår så har vi i bestyrelsen med spænding fuldt med på sidelinjen, nu hvor vi nærmer os vores første demission. Det nu bordet fanger – og vi skal vise vores værd. Som bekendt står der i vores værdigrundlag, at vi har ambition om at være førende skole i vores område. 9. klasse har siden starten af 8. gennemgået i række

prøveforløb – og vores skoleleder har løbende kunne melde om positive resultater, der ligger godt over middel. Det er i sig selv tilfredsstillende. Men nu er det jo ikke kun et spørgsmål om et eksamensresultat – men også om trivsel og hvor godt skolen har været i stand til at løfte den enkelte elev på forskellige niveauer. Vi må ikke stirre os blindt på et karaktergennemsnit alene – det helt overordnede mål er, at Præstø Privatskole er i stand til at forberede den enkelte elev bedst muligt til et videre uddannelsesforløb. Skolen blev forud for opstarten fra flere sider kritiseret for at være selektiv, hvor man ikke ønskede inklusion. Virkeligheden er, at vi fra begyndelsen er lykkedes med at hjælpe en række elever som har haft det svært tidligere; - vi har fra start givet udtryk for, at vi ikke er i stand til at hjælpe alle med helt særlige behov – og det er der primært 2 årsager til. For det første er der kun begrænsede støttemuligheder til specialundervisning for de frie grundskoler. I modsætning til folkeskolen hvor pengene som udgangspunkt følger med, når det er nødvendigt. Det samme ville kun kunne lade sig gøre her, hvis vi hævdede skolepenge til helt urealistisk beløb. Det ønsker vi ikke. For det andet er det vores opfattelse, at der er elever, som kræver langt mere hjælp end hvad der er realistisk både i privat- og folkeskoleregi – og som har et udvidet behov for undervisning i specialskole. De bør selvfølgelig have tilbud her. Den seneste tids offentliggørelse om de manglende resultater efter den store folkeskolereform netop vedr. inklusion – mener jeg er udtryk for, at vi i den forbindelse har udvist rettidig omhu ved både at hjælpe når det er muligt, og at sige fra når vores skoleleder ikke mener, vi kan løfte opgaven.

Vi er ikke lykkedes med alt, og der er forløb, man kunne have håbet havde fået et bedre udkommende – men for det første mener jeg, det er helt urealistisk at alt skal og kan lykkes. Og for det andet er det min opfattelse - og jeg er sikker på at jeg taler på resten af bestyrelses vegne - at vi har gjort – eller rettere sagt - vores skoleleder sammen lærere og pædagoger har løst opgaverne bedst muligt. Vores tilsynsførende Anders Rasmussen skriver i sin rapport bl.a.: - Det er behageligt at komme på skolen, man føler sig velkommen, og det er tydeligt, at der er en god stemning i klasserne og på skolen generelt. Han siger videre: - Der er et klart fagligt fokus i undervisningen og skolens rammer, lærere og personale understøtter dette.

Jeg er derfor fuld af fortrøstning forud for, at vi om føje tid sender vores første afgangselever videre i livet.

Her på falderebet - for mit vedkommende som medlem af bestyrelsen - ønsker jeg at komme med en opfordring - til både Skole – og forældrekrede.

Og her vil jeg gerne tage udgangspunkt i lidt historik. De første spæde spadestik til Præstø Privatskole blev reelt taget i slutningen af 0´erne, hvor der i forlængelse af den økonomiske nedtur i 2008 var udsigt til faldende børnetal og en på landsplan forventet nødvendig lukning af folkeskoler, og det var i denne periode jeg havde de første helt uformelle samtaler om ideen om en friskole med vores senere skoleleder Henrik. Nedturen var også forventet i Vordingborg Kommune- og da det fra 2010 blev mere og mere klart at det ville ramme Præstø tog ideen og snakken til. Dødsstødet for skolen kom i 2012 med endelig lukning i 2014. I tiden umiddelbart efter var der stor opbakning til en privat friskole. Men interessen aftog hurtigt, formentlig da lukningen først kom 2 år efter – og

samtidig med, at der var et vedholdende rygte om, at den daværende kommunalbestyrelse angiveligt havde indgået en forhåndsftale med salg af ejendommen til privat side for dermed bl.a. at forhindre oprettelse af en privatskole. Jeg havde været tæt på forløbet igennem min kone, som aktiv deltager i aktionsgruppen, og kunne ikke lade være med at taget depechen op, da gruppen gav fortabt. I foråret 2012 var jeg i stand til at samle en mindre gruppe af legekammerater, der var med på ideen. Motivation for os var først og fremmest at videreføre og videreudvikle en 100-årig skoletradition midt Præstø for at satse på udvikling og ikke afvikling. At flere af os havde børn, der kunne blive på skolen ville være en sekundær sidegevinst. Selv om det i den første tid så ud til at blive vanskeligt, da vi som udgangspunkt stod uden lokaler, blev vi ved – og var bl.a. på efterskolen Bosei for at besigtige ledige lokaler der. Alt faldt på plads da ejendommen blev sat til salg og købt af Steenbjerg Ejendomme, der også har Frederiksminde i sin besiddelse mhp. at vi kunne etablere os. Selvsamme private investor der tidligere var rygtet som køber - med helt andet formål i sigte. Heldigvis havde vi set rigtigt – og da vi kunne offentliggøre projektet, blev vi mødt med massiv forældreopbakning.

Opbakning det har vi også fra det offentlige – fra friskoleloven - der sikrer omfattende støtte til den daglige drift. Friskoleloven har afsat i grundloven af 1849 og en demokratiopfattelse der tager hensyn til mindretallet, og som bl.a. giver os forældreretten til at bestemme over børnenes opdragelse og undervisning. Den første egentlige lov er fra 1855. Vi står med andre ord på skuldrene af en offentlig lov der grundlæggende er udtryk for samfundets accept at mindretallets rettigheder til udstrakt selvbestemmelse.

Der er i opbygningen af ledelsesstrukturen på en fri grundskole - en meget klar ansvarsfordeling – der kort sagt går ud på følgende: med udgangspunkt i gældende vedtægter og værdigrundlag har bestyrelsen ansvaret for at skolen lever op til lovens tekst og med et budget, der sikrer den daglige drift. Dvs. der skal være penge nok i kassen. Bestyrelsen har helt overordnet det samlede ansvar. I praksis er det imidlertid sådan, at ansvaret for både økonomi og undervisning uddelegeres til skolelederen, der sammen med lærere og pædagoger står for planlægning af undervisning i overensstemmelse med vores værdigrundlag. Armslængdeprincippet er derfor en afgørende del af strukturen. Kigger man lidt ud over det danske friskole landskab – kan sporerne godt skræmme lidt. Til trods for, at vi stadig er ”unge” i klassen, er vores leder den fjerde ældste i jobbet som skoleleder i området. En typisk årsag til at det går galt – er netop brud på armslængdeprincippet – personligt kender jeg fra en af mine venner til et forløb på en skole i Storkøbenhavn, hvor en bestyrelsesformands eget barn var kommet konflikt med en anden i klassen. Rygtet gik på at hovedårsag til problemet var placeret hos formandens dreng – men det endte med at det var modpartens dreng, der blev bortvist. Resultatet blev, at en stor del af forældrene valgte at melde deres børn ud og skolelederen sagde op. Sådan skal man ikke gøre.

En velfungerende bestyrelse er afgørende for, at vores skoleleder og lærerkollegiet har den fornødne opbakning til at udføre deres arbejde i det daglige. Og armslængden gælder selvfølgelig også den anden vej – som ansat har man til opgave at leve op til vores værdigrundlag og læringsgrundlag – det er en bunden opgave. Det betyder ikke at en fri grundskole er en statisk ting – den skal være under stadig udvikling i takt med

lovgivningen og den generelle samfundsudvikling i øvrigt – og det sker i et samarbejde mellem bestyrelse og skolens ansatte med den givne ansvarsfordeling.

Vi har haft en fantastisk opstart – og som jeg sagde i min første beretning – er det svært at få armene ned når man træder ind gennem skoleporten – sådan har jeg det stadig. Og for os der har været med fra dag 1 – er skolen blevet noget af et hjertens barn. Men det er ikke givne ting, at det bare fungerer uden videre – vi/I har den skolebestyrelse vi/I fortjener, og som vi selv sammensætter. Jeg anmoder om at skole – og forældrekrede fortsat er bevidste om den vigtige opgave der ligger her, og som løbende kræver at nogen melder sig under fanerne for at løfte opgaven. Minimum 3 ud af bestyrelsens i alt 5 medlemmer skal være forældre – det har den logiske konsekvens, at det kræver en løbende udskiftning. En bestyrelse må ikke blive for sat – os der havde små børn for kort tid siden, har nu store børn. Og inden man ser sig om, mister man fokus og forståelse for, hvad der for et øjeblik siden var det naturlige – nu måske er ved at blive til noget helt andet. Jeg ved, den kommende bestyrelse brænder mindst lige så meget for opgaven som den forrige – og er sikker på at den vil værne om skolens ve og vel så langt øjet rækker. Men inden længe vil de også være fortid. Som en fri grundskole står vi på skuldrene af en demokratisk skoletradition med rødder langt tilbage. Det er mere og meget andet end de frihedsidealer, der angiveligt var baggrund for skabelsen af internettet – som i dag mest af alt er kendetegnet ved Google og Facebooks algoritmer, der primært handler om at kommercialisere brugeren og som har skabt et egocentrisk debatmiljø på nettet, der er ved at smadre vores demokrati. - Præstø Privatskole er ikke kun for dit og mit barn – skolen er til for vores børn – og for byens kommende generationers børn. Jeg beder om, at man løbende fastholder det som baggrunden for skolens virke.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke den lille, men for mig særlige gruppe, der troede på ideen og som stillede op til de indledende møder. Vores drøm og vision gik i opfyldelse. Uden Jer var det ikke blevet. Tak til Steenbjerg Ejendomme, der bakkede op og investerede i bygningerne så en historisk skoletradition midt i Præstø er bevaret – det er fantastisk. Tak til vores skoleleder og de lærere, der opsagde deres gode faste stillinger – for at være med til at sikre, vi ikke kun havde en ide og nogle lokaler – men også en topmotiveret professionel ledelse og et eftertragtet lærerkollegium. Og selvfølgelig sidst og ikke mindst – tak til alle Jer der kvitterede ved at indmelde Jeres unger - det som det hele drejer sig om - og som har sikret os fuldt hus fra dag 1.

Det har været en fornøjelse at være del af. Tak for ordet.